

Er udvisning sket ved dom på grund af strafbart forhold, fastsætter politiet udrejsefristen til straks. Udrejsefristen regnes fra tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring, jf. udlændingelovens § 33, stk. 9. En udlænding, der er udvist ved dom på grund af strafbart forhold, skal således først afsone sin straf, inden den pågældende straks efter løsladelse (prøveløsladelse) skal udrejse af landet.

Såfremt en udlænding ikke udrejser frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen, jf. udlændingelovens § 30, stk. 2. Udlændingen kan i den forbindelse varetægtsfængsles, når der er bestemte grunde til at anse varetægtsfængsling for nødvendig, for at udvisningen kan fuldbyrdes, jf. udlændingelovens § 35.

Efter Schengen-reglerne er Danmark forpligtet til at indberette uønskede udlændinge i Schengen-området til Schengeninformationssystemet. En udlænding, der af Danmark er udvist og meddelt indrejseforbud på grund af strafbart forhold, og som indberettes til Schengeninformationssystemet som uønsket, vil i praksis have indrejseforbud i hele Schengen-området.

Efter udlændingelovens § 58 g, nr. 1 og 2, indberetter Rigspolitichefen en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, som uønsket til Schengeninformationssystemet, hvis udlændingen er udvist af landet i medfør af § 22, § 23 eller § 24, nr. 1, eller § 24, nr. 2, når den pågældende er idømt ubetinget straf af mindst et års fængsel. Med fængselsstraf sidestilles anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

3. Forslag fra arbejdsgruppen om betinget udvisning og Integrationsministeriets bemærkninger her til

3.1. Arbejdsgruppens forslag til en ordning med betinget udvisning

3.1.1. Anvendelsesområdet for betinget udvisning

Formålet med betinget udvisning er at give en klar advarsel til den kriminelle og samtidig tjene som en alvorlig påmindelse til familien om, hvad konsekvensen af næste skridt ud på en kriminel løbebane vil være. En sådan advarsel skal øge familiens opmærksomhed på problemet og hjælpe til at holde den dømte væk fra kriminalitet.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at betinget udvisning skal bygges oven på de eksisterende bestemmelser og praksis for udvisning af kriminelle udlændinge.

Det betyder, at betinget udvisning ikke vil skulle finde anvendelse i de tilfælde, hvor en udlænding dømmes for et strafbart forhold, der allerede efter de eksisterende regler og praksis vil medføre udvisning.

Der skal således fortsat ske udvisning eksempelvis i et tilfælde som omfattet af Højesterets dom af 19. august 2005 om en ung udlænding, der var tidligere straffet for røveri, og som blev idømt fængsel i 5½ år for flere røverier.

For så vidt angår den nedre grænse for anvendelse af betinget udvisning finder arbejdsgruppen, at betinget udvisning ikke vil være relevant ved mindre grov kriminalitet, dvs. kriminalitet som alene har udløst bødestraf eller tiltalefrafald.

Efter arbejdsgruppens opfattelse bør betinget udvisning således kunne komme på tale ved dom for et strafbart forhold af en sådan grovhed, at den pågældende idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, som indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse. Betinget udvisning kan herefter anvendes i de tilfælde, hvor en udlænding kan udvises ved dom, jf. udlændingelovens §§ 22-24.

Arbejdsgruppen har overvejet, om betinget udvisning bør anvendes i forbindelse med ungdomssanktion idømt efter straffelovens § 74 a. Ungdomssanktion indebærer, at en struktureret, kontrolleret socialpædagogisk behandling træder i stedet for fængselsstraf, og ungdomssanktion kan anvendes i sager, hvor personer under 18 år har begået grovere personfarlig kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, og behandling må anses for formålstjenlig for at forebygge yderligere lovovertrædelser. I praksis har ungdomssanktion ikke været anvendt i forbindelse med udvisning, og disse to sanktioner må da også anses for at varetage forskellige formål. Ungdomssanktion og betinget udvisning bygger imidlertid begge på særlige kriminalpræventive hensyn og kan efter arbejdsgruppens opfattelse supplere hinanden. Arbejdsgruppen er endvidere af den opfattelse, at der bør være mulighed for at anvende betinget udvisning i anledning af kriminalitet af den grove karakter, som forudsættes at ligge til grund for anvendelse af ungdomssanktion, og betinget udvisning bør derfor kunne anvendes i forbindelse med ungdomssanktion.

Med hensyn til administrativ udvisning gælder det, at udlændingemyndighederne i medfør af udlændingelovens § 25 a, stk. 1, kan udvise udlændinge, der ikke har haft lovligt ophold her i landet i mere end 6 måneder, i anledning af visse mindre strafbare forhold.

Arbejdsgruppen finder ikke, at der er behov for at anvende betinget udvisning i disse tilfælde. Da der er tale om udlændinge med kortvarigt og/eller processuelt ophold i Danmark, vil de pågældende i øvrigt normalt blive udvist, og i de tilfælde, hvor en udlænding